

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Assertionvm Theologicarvm Sfortiae Pallavicini Sacrae Theologiae Professoris in Collegio Romano Societatis Iesv. Libri Qvinque

De Substantia, & Proprietatibus naturalibus Angelorum

Pallavicino, Sforza

Romæ, 1652

Virgilio Malvetio Marchioni Illvstrissimo; Nicolavs Maria Pallavicinvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38892

VIRGILIO

MALVETIO

MARCHIONI ILLVSTRISSIMO;

NICOLAUS MARIA

PALLAVICINVS.

Fœl.

Vicumq; huius li-
belli titulū leget,
mirabitur fortasse
non quod is tibi inscriptus
sit, sed quod à me tibi in-
scriptus. Sanè nec meus est,
si aliud nomen gerit in

a 4 fron-

fronte quàm meum; nec
est quo iure offeram tibi, si
alienus est, non meus. Sed
mirari desinet quicumque
nouerit duos potissimum
esse modos, per quos rerum
dominia comparamus. Al-
ter idemq. nobilior est ip-
sorum rerum effectio, alter
inferior earundem inuen-
tio. Nimirum liberalitate
quadam indulgentiaque
naturæ factum est, vt no-
stra fiant quæcumque ope
nostra, industriaq. ponun-
tur apud homines in com-
mercio. Sic qui feram cepit
in sylua, qui gemmam legit
in litore, is feræ domina-
tur.

rec
si
ed
ue
n
m
l-
p-
er
n-
te
e
-
t
t
t

tur, aut gemmæ. Sfortia,
Pallauicinus harum dispu-
tationum auctor, nondum
eis supremam manum im-
posuerat, cum ad præstan-
tissimum opus euocatus, vt
noſti, quod minoris mo-
menti erat reliquit, magnū
iam quidem, ſed adhuc in-
forme. Scilicet prima vtiq.
abſoluti boni dote prædi-
tum erat, quòd ei nihil addi
deberet, ſed nondum al-
tera quòd nihil demi. Ac
proindè quemadmodū na-
tura arti, hoc eſt magiſtra
discipulæ, perpolienda tra-
dit opera illa, ex quibus ali-
quid de mendum eſt, non.

a s qui-

quibus aliquid addendum,
vt apta sint hominum vfi-
bus, veluti fabro lignum,
statuario æs; sic Sfortia, quẽ
ipse magistrum veneror,
commisit hoc opus mihi,
cui multum pretij demen-
do, adderem, breuitatem.
Atque vti natura artifices,
id solum præstantes, vt eius
opera humanis vfiibus ap-
tent, eorum dominos facit,
sic harum disputationum
auctor, ius in me confimile
transtulit, non alio nomine
mihi optabile; nisi quia tu
aderas, in quẽ deinceps ego
transferrem. Porro hoc tibi
munus Scriptor ipse desi-
gna-

gnauerat. Quod si rebus à
natura acceptis tunc sapiē-
ter utimur, cum ad eum fi-
nem utimur, ad quem per
primum artificem, hoc est
naturā designatæ sunt; opti-
mus itidem huius libelli v-
sus est, ut tibi offeratur à
me, cui destinatus fuerat ab
auctore. Et sanè cuiusnam po-
tius, quam tibi aut ab au-
ctore destinaretur, aut à me
nunc offeratur? Quot ille,
vinculis obstrictus tibi sit,
necessitudine, consanguini-
tate, ipsaque in primis in-
genij sapientiæque simili-
tudine, notius est quàm ut
hic præstet à me narrari.

a 6 Ipse

Ipse verò adeo tibi debeo
quicquid ex me est, vt si id
alteri addixerim, iniustus,
non modo ingratus haberi
possim. Etenim persanctè
asserò, si in ciuili phi-
losophia omninò rudis non
sum, id partim tuæ familia-
ritati, qua me perhumani-
ter dignatus es, partim au-
reis tuis libellis, hoc est hu-
manæ prudentiæ breuiarijs,
vnicè debeo. Nec solum tu
mihi sapientiæ viam quâ
scriptis, quâ alloquijs de-
monstrasti, sed & calcar ad-
didisti validius, quo splen-
didius, laudationes tuas. E-
quidē probe noui, non per

eas

o
d
ri
è
-
n
a-
i-
i-
s,
u
ià
e-
d-
a-
E-
er

eas mihi significatum esse
qualem tu me habeas, sed
qualem cupias: hoc tamen
ipsum votum de me tuum
aliquali spe non penitus va-
cuū haud leuis mihi causa
est gloriationis pariter, atq;
industriæ. Sane fateor, quo-
ties mihi met ipsi super-
bius blandior, nihil maius
mihi ominor, quàm vt hæc
vna de me notitia ad poste-
ros manet, quòd tibi pro-
batus fuerim, & quodin ec-
rum numeroq; vixerim, qui
tua nō quidem imitari pos-
sint, sed admirari scirent.
Quemadmodum enim pu-
silli ingenij est, quæ non
sum-

summa, suspicere; sic men-
tis proceritatē probat, cul-
mina quædam humanam
mensuram supergressa, si
non manu, atque opere;
certè oculis, atque admira-
tione contingere.

IN.